

ΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΛΟΓΟΣ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος - Νίκος Γκουράρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Στο συγκεκριμένο περιστατικό ο Κύριος έκανε ένα σημείο και ένα θαύμα. Πως συνδυάζεται το σημείο και το θαύμα στην θεραπεία μας;

Ο Χριστός όταν είδε την πίστη των φίλων του παραλύτου του είπε «έχε θάρρος παιδί μου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου». Μπορείτε σας παρακαλώ να μας μιλήσετε για την αλληλοεπίδραση που έχει η πίστη από έναν άνθρωπο στον άλλον;

Όταν πιστεύω πραγματικά στον Θεό, εκπροσωπώ και όλους τους συνανθρώπους μου δηλαδή; Δώστε μας κάποια παραδείγματα.

Άλλες φορές ο Χριστός είδε την πίστη του ίδιου του ασθενούντος και τον έκανε καλά και σε άλλες όπως στον παράλυτο είδε την πίστη των φίλων του και τον έκανε καλά. Κάποιοι πατέρες λένε ότι ειδικά στην δεύτερη περίπτωση μπορεί το μυαλό του ανθρώπου να μην ήταν και τόσο καλά λειτουργικά (να είχε σκοτισθεί) και γιαυτό ενεργεί ο Χριστός δια των φίλων του ασθενούντος. Πόσο σημασία έχει η ακέραια λειτουργία του μυαλού μας στην πνευματική ζωή;

Καλούμαστε στην Εκκλησία να γίνουμε άνθρωποι με εμπειρία «πίστεως δι' αγάπης ένεργουμένης». Μπορείτε σας παρακαλώ να μιλήσετε για την αρετή της αλληλεγγύης;

Αποκαλεί τον παράλυτο «τέκνον». Μπορείτε να μας συνδέσετε την θεϊκή πατρική συμπεριφορά του Κυρίου στον παράλυτο με τον άσωτο υιό;

Επίσης του είπε «θάρσει» έχε πάντα θάρρος μην φοβάσαι δηλαδή. Γιατί του το είπε αυτό;

Τι σημαίνει το θάρρος στον πνευματικό μας αγώνα;

Πως μας ενθαρρύνει ο Κύριος όταν ξέρει ότι έχουμε πολλές αμαρτίες; Στην σημερινή μας πραγματικότητα.

Από την άλλη πως μας αποθαρρύνει ο διάβολος και πως πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον συγκεκριμένο πόλεμο;

Καμιά φορά μιλάμε για αμαρτία και γελάει ο κόσμος, κοροιδεύει. Ποιος είναι το βάρος της αμαρτίας;

Τι συμβαίνει όταν έχουμε πια συναίσθηση των αμαρτιών μας; Τι αλλάζει στην ζωή μας;

Τι σημαίνει η άφεση αμαρτιών για εμάς;

Είναι το «συγχωρούνται οι αμαρτίες σου» που είπε ο Κύριος είναι το ίδιο με την συγχώρεση των αμαρτιών που παίρνουμε με το μυστήριο της εξομολογήσεως;

Είπε στους γραμματείς «Καὶ γὰρ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσία νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες πάνω στὴ γῆ». Εἶχε ἀνάγκη νὰ τοὺς το πει;

Στην σημερινή εποχή την τόσο θορυβώδη και γεμάτη ταραχή, πως ακτινοβολεί και αλληλοεπιδρά πρακτικά με εμάς τους ανθρώπους στην καθημερινότητα μας η αγάπη του Χριστού της Παναγίας και των Αγίων;

Πάντοτε αλληλοεπιδρούμε σε αυτή την αγάπη όμως;

Θυμάμαι τώρα ένα περιστατικό με μια αφίσα σε μια κολόνα με τη φωτογραφία τού Οσίου Γέροντα Εφραίμ του Κατουνακιώτη (ηταν για μια εκδήλωση νεότητας μιας ενορίας). Είδαν κάποιοι έναν νεαρό, νὰ ἔχει σταματήσει μὲ τὴ μηχανή του καὶ νὰ ἔχει ἀγκαλιάσει τὴν κολόνα καὶ νὰ φιλάει τὸ πρόσωπο τοῦ γέροντα στὴν ἀφίσα καὶ νὰ τοῦ μιλάει κλαίγοντας. Τὸν ρώτησαν καὶ ἀπάντησε πὼς τὸ βλέμμα αὐτοῦ τοῦ ἄγνωστου γέροντα εἶχε μιλήσει στὴν καρδιά του. Ζοῦσε ἄστατη ζωὴ εἶχε φτάσει στὴν ἀπελπισία καὶ βλέποντας αὐτὴ τὴν ἄγνωστη μορφή ἔνιωθε ἕναν συγκλονισμό καὶ θέλησε ἀμέσως νὰ ἀλλάξει ζωὴ. Πως ἐγινε αὐτὸ γέροντα σε ἕναν ἄσχετο με τὴν Ἐκκλησία; Τι παράδειγμα μας δίνει αὐτὸ για εμάς;

Μερικοί από τους γραμματείς σκέφθηκαν· “αὐτὸς βλασφημεῖ (εἶναι ἀσεβής, διότι οικειοποιεῖται τὴν ἐξουσία τοῦ Θεοῦ νὰ συγχωρᾷ αμαρτίες”). Ο Ἰησοῦς, εἶδε τὴς πονηρὲς σκέψεις τῶν γραμματέων, εἶπε· «Γιατί κάνετε μὲ τὸ νοῦ σας πονηρὲς σκέψεις;» Πολλὲς φορές καὶ σύγχρονοι ἅγιοι ἀποκαλύπτουν τὴς πονηρὲς σκέψεις φθονερῶν συνομιλητῶν τοὺς. Πως θα αισθανθούμε ὅταν κάποιος ἁγιασμένος ἄνθρωπος μας ἐπιπλήττει για τὸ καλὸ μας. Καὶ τὸ κάνει με ἐπιείκεια ὅπως ὁ

Χριστός στην περικοπή;

Πως τυφλώνει η πονηρή μας διάθεση; Και πως θα το διακρίνουμε;;

Πως θα λειτουργήσει η ανάγνωση η το άκουσμα του Ευαγγελίου η ένα κήρυγμα ως συναίσθηση του εαυτού μας, δηλαδή ταυτόχρονα έλεγχος και θεραπεία;

Παράδειγμα, λέει κάποιος τι να κάνω είμαι πολύ νευρικός και φέρνω ταραχή συνεχώς σε όσους είναι δίπλα μου γιατί ήταν νευρικός και ο παππούς μου, είναι κληρονομικό. Έρχεται ο πνευματικός και σου λέει φταίς εσύ γιατί είσαι πωρωμένος άνθρωπος και το γεγονός ότι τα ρίχνεις στην κληρονομικότητα από τον παππού ομολογείς ότι είσαι ανεπίδεκτος μαθήσεως. Πως αυτός ο λόγος εκτός από έλεγχο θα γίνει θεραπεία της ενοχλητικής νευρικής συμπεριφοράς μου;

Πολλές φορές την νευρικότητα την βλέπουμε ως χαρά και ακόμη χειρότερα ως στοιχείο δύναμης και εξουσίας. Αλλά βαθιά μέσα υπάρχει τρομακτική θλίψη. Πως θα αποκτήσει ο συγκεκριμένος άνθρωπος διάκριση;

Αν είμαστε ψυχικά παράλυτοι πως θα αποκτήσουμε την ηρεμία και την βεβαιότητα ότι κανένας άλλος παρά μόνο ο Θεός μπορεί να ξαναδώσει ελευθερία στις κινήσεις μας;

Δεν είναι και μια μορφή παραλυσίας να θέλουμε να βλέπουμε τον εαυτό μας σύμφωνα με τα εξωτερικά δεδομένα και όχι όπως μας βλέπει ο Θεός; Πως θα αλλάξουμε το καθρέπτη που μας παραμορφώνει και μας δείχνει σε εμάς και στους άλλους ότι είμαστε αγνοί, όμορφοι, αποδεκτοί κλπ σε καθρέπτη της συνειδήσεως μας; Βασικά πως θα γίνουμε τίμιοι;

Όταν αλλάξουμε έστω και λίγο και έχουμε την ελάχιστη εικόνα του τι πραγματικά είμαστε τι συμβαίνει στην πνευματική μας ιδιοσυγκρασία ;

Τι πρέπει να παρακαλούμε στην προσευχή μας για να ενισχυθεί η πίστη μας;

Τελικά έχουμε ακόμα χρόνο να γίνουμε αληθινοί και πραγματικοί όπως ο Θεός μας θέλει, να γίνουμε ότι ονειρεύεται για μας ο Θεός;

ΔΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ ΕΔΩ:

https://pemptousia.tv/view/b/category/Programs/subCategory/kardiakos_logos_1PkmT/id/ kMOudSXQUF0UgFEVzNzLP4